ଯୋଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଏବଂ ଲାଓଦିକିଆର ସପ୍ତମ-ଦିନୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ - ସଂଖ୍ୟା ଏକୋଇଶ

Jeff Pippenger
2025-12-31

ସଂଖ୍ୟା ଏକୋଇଶି

> ଏବଂ ଯେ ସମୟରୁ ନିତ୍ୟ ବଳି ହଟାଇ ଦିଆଯିବ, ଏବଂ ଯେ ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁ ଉଜାଡ଼ କରେ ତାହା ସ୍ଥାପିତ ହେବ, ସେହି ସମୟରୁ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ନବେ ଦିନ ହେବ। ଦାନିଏଲ 12:11।

୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ଠାରୁ, ଯେମାନେ ସତ୍ୟବାକ୍ୟକୁ ଯଥାର୍ଥରୂପେ ବିଭକ୍ତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିପାରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମୟର ପ୍ରୟୋଗ ଆଉ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଏକ ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରୟୋଗ ରହିନାହିଁ। ଏଗାରୋତିଏ ପଦର 1290 ବର୍ଷର ଅବଧିକୁ 1844 ପରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଅବଧି ଭାବରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବା ଉଚିତ; ଏବଂ 1844 ପରବର୍ତ୍ତୀ ଏହି ପ୍ରୟୋଗ, ଅର୍ଥାତ୍ "ସମୟ"ର ଉପାଦାନହୀନ ଗୋଟିଏ ଅବଧି, 1844 ପୂର୍ବରୁ ଯେପରି ସତ୍ୟଟି ବୁଝାଯାଇଥିଲା, ସେହି ସତ୍ୟର ଭିତ୍ତିମୂଳକ ବୁଝାମଣାକୁ ଅବଶ୍ୟ ଅବିକଳ ରଖିବାକୁ ହେବ। 1290 ଗୋଟିଏ 30ର ଅବଧିକୁ, ତାହା ପରେ 1260କୁ, ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। 1844 ପୂର୍ବରୁ ଏହି ବୁଝାମଣା ଥିଲା ଯେ, 508 ଠାରୁ 538 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ତିରିଶି ବର୍ଷ ଆଣ୍ଟିକ୍ରାଇଷ୍ଟ 538 ଠାରୁ 1798 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାସନ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସ୍ତୁତିର ଅବଧିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା।

ତିରିଶି ବର୍ଷର ସେହି ସଂକ୍ରାନ୍ତିକାଳ 2 ଥେସ୍ସଲୋନୀକୀୟରେ ପୌଲଙ୍କ ଆଲୋଚ୍ୟ ବିଷୟ ଅଟେ। ପୌଲ "ସମୟ" ଉପାଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଉଲ୍ଲେଖ ସମ୍ମିଳିତ କରିନାହାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେ ସେହି ତିରିଶି ବର୍ଷରେ ପୈଗାନବାଦର ପରିବର୍ତ୍ତେ ପାପତନ୍ତ୍ରବାଦ ଆସିବାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀସୂଚକ ଲକ୍ଷଣଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିଛନ୍ତି। ତାହାପରେ ପାପତନ୍ତ୍ରୀୟ ଶାସନ ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ସମୟର କୌଣସି ଉପାଦାନ ବିନା ଐତିହାସିକ ବୁଝାମଣା ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଚତୁର୍ଥ ରାଜ୍ୟରୁ ପଞ୍ଚମ ରାଜ୍ୟକୁ ସଂକ୍ରାନ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ; ତାହା ପରେ ପାପତନ୍ତ୍ରର ଦୁଇଟି ରକ୍ତସ୍ନାନମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମଟି ଆସେ; ଏପରିକରେ ଏହା ଷଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟରୁ ଡ୍ରାଗନ, ପଶୁ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କର ତ୍ରିମୁଖୀ ସଂଘ ଓ ପାପତନ୍ତ୍ରର ଦ୍ୱିତୀୟ ରକ୍ତସ୍ନାନକୁ ସଂକେତରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ତିରିଶି ବର୍ଷର ପ୍ରସ୍ତୁତି ପରେ ଆସୁଥିବା ଏକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ କାଳ, ଚୟିତ ଜନଙ୍କ ସହ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୁକ୍ତିର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। ତିରିଶି ବର୍ଷ ଅବଧିରେ ଦୁଇ ଶକ୍ତିର ପରିବର୍ତ୍ତନ, ଯାହା ପରେ 1260 ବର୍ଷର ନିର୍ଯାତନା ଆସେ, ତାହା କ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ତିରିଶି ବର୍ଷର ପ୍ରସ୍ତୁତି ସହ ସମାନୁପାତୀ ଅଟେ, ଯାହା ପରେ 1260 ଦିନର ପରିତ୍ରାଣ ଆସେ। ବିରୋଧୀ-କ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ତିରିଶି ବର୍ଷର ପ୍ରସ୍ତୁତି, କ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ତିରିଶି ବର୍ଷର ପ୍ରସ୍ତୁତିର ଜାଲିଆତିମୂଳକ ଅନୁକରଣ ଥିଲା। ସେହି ତିରିଶି ବର୍ଷର ଶେଷ, କିମ୍ବା ତାଙ୍କର ବାପ୍ତିସ୍ମ ସମୟରେ କ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଶକ୍ତିପ୍ରଦାନକୁ, କିମ୍ବା 538 ମସିହାରେ ବିରୋଧୀ-କ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଶକ୍ତିପ୍ରଦାନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ବିରୋଧୀ-କ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶକ୍ତିପ୍ରଦାନ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ରାଜ୍ୟରୁ ଆସିଥିବା ଆର୍ଥିକ ଏବଂ ସାମରିକ ସମର୍ଥନରୁ ଉଦ୍ଭବ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ କ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଉପରେ ଢାଳିଦିଆଯାଇଥିବା ଶକ୍ତି ସେହି ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ରାଜ୍ୟରୁ ଆସିଥିଲା, ଯାହାକୁ ସେ ତିରିଶି ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଛାଡ଼ିଥିଲେ।

ଏହି ଦୁଇ କାଳପର୍ଯ୍ୟାୟର ମଧ୍ୟବିରାମ ଏକ ସଶକ୍ତିକରଣ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ଆବ୍ରାମ ଓ ପୌଲ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ଏହି ଦୁଇ କାଳପର୍ଯ୍ୟାୟର ମଧ୍ୟବିରାମ ସରଳ ତୁଳନା ଦ୍ୱାରା ପରିଚିତ ହୁଏ। ଆବ୍ରାମ ଓ ପୌଲଙ୍କ ତିରିଶି-ବର୍ଷୀୟ ପୃଥକୀକରଣରେ, ପ୍ରସ୍ତୁତିର କାଳ ପ୍ରଥମ ତିରିଶି ବର୍ଷ ଥିଲା, ଯାହା ଚୁକ୍ତିର ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଏବଂ ଯାହା ଆବ୍ରାମଙ୍କ ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ ମିଶରରେ ଦାସତ୍ୱର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ସଶକ୍ତ କରିଥିଲା। ଚାରିଶେ ତିରିଶି ବର୍ଷରେ ଆଉ ଏକ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ବିଭାଜନ ରହିଛି, କାରଣ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ପ୍ରଥମ ଦୁଇଶେ ପନ୍ଦର ବର୍ଷ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ଓ ଫାରାଓନ୍‌ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଇଛି। କାରଣ ଯୋଷେଫ ଓ ପ୍ରଥମ 215 ବର୍ଷ ପାଇଁ ସେ ଭଲ ଫାରାଓନ୍‌ଥିଲେ, ଏବଂ ମୋଶା ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ 215 ବର୍ଷ ପାଇଁ ସେ ଖରାପ ଫାରାଓନ୍‌ଥିଲେ।

ସେହି ବିଭାଜନ ଚାରି ପିଢ଼ୀର ଦୁଇଟି ଅବଧିକୁ ଚିହ୍ନ ଟ କରେ। ପ୍ର ଥମ ଚାରି ପିଢ଼ୀକୁ ଦ୍ୱ ିତୀୟ ଚାରି ପିଢ଼ୀ ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତ ି ପରେ ପଙ୍କ୍ତ ି ରଖିହେବ, ଏବଂ ଏପରି କରିବାରେ, ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମୂଳକ ଆଲ ୍ଫା ଓ ଓମେଗା ଥିବା ଯୋଷେଫ ଓ ମୋଶା, ଆଲ ୍ଫା-ଶୁଭ ଫେରାଉନ ଓ ଓମେଗା-ଦୁଷ୍ଟ ଫେରାଉନଙ୍କ ସହ ଆନ୍ତ ରିକ କ୍ର ିୟାରେ ପ୍ର ବେଶ କରନ୍ତ ି। ଏହି ସମାନ୍ତ ରାଳ ବିଚାରଣାରୁ ମହାନ ଆଲୋକ ଉଦ୍ଭ ବିତ ହୁଏ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ କେବଳ ଏତିକି ଚିହ୍ନ ଟ କରୁଛି ଯେ, ଅବ୍ର ାମଙ୍କ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀ ସମ୍ ବନ୍ଧ ୀୟ ପୂର୍ବକଥନ, ୪୩୦ ବର୍ଷରେ ଚାରି ପିଢ଼ୀର ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷ ୀଙ୍କ ୁ ଚିହ୍ନ ଟ କରେ। ଚାରି ପିଢ଼ୀର ଦ୍ୱ ିମୁଖୀ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ ଉପ୍ ତ୍ତ ି ଚାରି ଓ ପାଞ୍ଚ ର ବଂଶାବଳୀମାନଙ୍କ ରେ ପାଇଯାଏ। ଯେତେବେଳେ ଆମେ କାୟିନ ଓ ସେଥଙ୍କ ୁ ରକ୍ତ ସମ୍ପ ର୍କୀୟ ବଂଶରେଖାମାନଙ୍କ ତାଲିକାର ଆରମ୍ଭ ଭାବେ ବିବେଚନା କରୁ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ଦେଖୁଁ ଯେ ସେଥରୁ ନୋହ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଆଠ ପିଢ଼ୀ ଅଛି, ଏବଂ ମଧ୍ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରିଲେ ଚାରି ପିଢ଼ୀର ଦୁଇଟି ଅବଧିର ଏକ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ ମିଳେ। ଏହା ସେଥ ଓ କାୟିନ ଉଭୟଙ୍କ ର ଆଠ-ପିଢ଼ୀୟ ବଂଶରେଖାମାନରେ ପରିଚିତ ହୁଏ।

ଚତୁର୍ଥ ଏବଂ ପଞ୍ଚମ ଅଧ୍ୟାୟର ବଂଶାବଳୀଗୁଡ଼ିକ ସେହି ବଂଶରେଖାମାନଙ୍କର ଶେଷବିନ୍ଦୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ନୋହଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତିପାଦିତ ହୋଇଛି। ନୋହ ହେଉଛନ୍ତି ମାନବଜାତି ସହିତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ବାଚାର ପ୍ରତୀକ, ଯାହା ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ଅବ୍ରାମ ହେଉଛନ୍ତି ଏକ ଚୟିତ ଜନସମୁଦାୟ ସହିତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ବାଚାର ପ୍ରତୀକ, ଯାହା ଖତନା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ସେହି ଦୁଇଟି ବାଚା ସଦା ପରସ୍ପର ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ଅଛି, ଏବଂ ଆଦିପୁସ୍ତକର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଯେଉଁଠାରେ ନୋହଙ୍କ ବନ୍ୟା ପରେ ସତ୍ୱରେ ଆମେ ବାବେଲର ଗୋପୁରକୁ ପାଉଛୁ, ସେଠାରେ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଯାଉଥିବା ବଂଶାବଳୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି। ସେହି ଅଂଶରେ ଏହା ଆଠ ପିଢ଼ି ନୁହେଁ, ଦଶ ପିଢ଼ି। ଅବ୍ରାମଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଯାଉଥିବା ଅଂଶ ଏବଂ ନୋହଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଯାଉଥିବା ଅଂଶରେ ନୋହୀୟ ଏବଂ ଆବ୍ରାହାମୀୟ ବାଚାମାନେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛନ୍ତି।

ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ସେହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ, ଯେଉଁଥିରେ ଏକ ମନୋନୀତ ଜନଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରାଯାଇଛି, ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ସେହି ପିଢ଼ିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଟି ମହାନ ଆଲୋକରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ।

> ଏବର ଚଉତ୍ରିଶ ବର୍ଷ ବଞ୍ଚି ପେଲେଗଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ। ପେଲେଗଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଇସାରି ଏବର ଆହୁରି ଚାରିଶେ ତିରିଶି ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଲେ, ଏବଂ ପୁଅ ଓ ଝିଅମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ। ପେଲେଗ ତିରିଶି ବର୍ଷ ବଞ୍ଚି ରିଉଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ। ଆଦିପୁସ୍ତକ 11:16–19.

ଏବେରଙ୍କ ପ୍ରତି ଉଲ୍ଲେଖ ହେଉଛି ସେହି ଇବ୍ରୀୟ ଶବ୍ଦର ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖ, ଯାହା ପରେ "ଇବ୍ରୀୟ" ବୋଲି ପରିଚିତ ହେବାକୁ ଥିବା ଶବ୍ଦ ସହ ଚିହ୍ନିତ ହୁଏ। ଏକ ମନୋନୀତ ଜନଗୋଷ୍ଠୀର ବଂଶାବଳୀରେ, ଦଶଜଣ ବଂଶଧରମଧ୍ୟରୁ ଜଣେଙ୍କର ନାମ ଇବ୍ରୀୟ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେହି ମନୋନୀତ ଜନଗୋଷ୍ଠୀ ପରିଚିତ ହେବାକୁ ଥିଲେ। ତିନିଟି ପଦରେ ଏବେର ଓ ପେଲେଗଙ୍କୁ ମନୋନୀତ ଇବ୍ରୀୟ ଜାତିର ପୃଥକତ୍ୱ ଚିହ୍ନିତ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି। ଏବେରର ଅର୍ଥ "ପାର ହେବା" କିମ୍ବା "ଯିଏ ପାର ହୁଏ," ଏବଂ ଏହା "ଇବ୍ରୀୟ" ଶବ୍ଦର ମୂଳ। ଆବ୍ରାମ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତୀକ, ଯେଉଁମାନେ ବାବିଲୋନରୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶକୁ ପାର ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି। "ପେଲେଗ"ର ଅର୍ଥ "ବିଭାଜନ" କିମ୍ବା "ବିଚ୍ଛେଦ," ଯେପରି ଆଦିପୁସ୍ତକ 10:25ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଛି, ଯେଠାରେ ଆମକୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ପେଲେଗଙ୍କ ଦିନରେ "ପୃଥିବୀ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଥିଲା।"

ସତ୍ୟର ବାକ୍ୟକୁ ଯଥାର୍ଥଭାବେ ବିଭକ୍ତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏବର ଏବଂ ପେଲେଗ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବିଭାଜନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ନୋହଙ୍କ ବଂଶାବଳୀରୁ ଆଠରେ ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଚାରି ପିଢ଼ିର ଦୁଇଟି ସମୂହକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲା; ମିଶରର 430 ବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଅଟେ। ଉତ୍ପତ୍ତି ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ବଂଶାବଳୀ ଆଠ ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ, ଦଶ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱିତ ହୋଇଛି, କାରଣ ଏହା ଏକ ଚୟିତ ଜନସମୁଦାୟର ବଂଶାବଳୀ ଅଟେ। ଚୟିତ ଜନସମୁଦାୟ ପାଞ୍ଚର ଦୁଇଟି ସମୂହରେ ବିଭକ୍ତ; ଏହିପରି ସେମାନେ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସହ ସମାନୁକୂଳ ହୁଅନ୍ତି, ଯାହା ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମବଦ୍ଧ ଜନସମୁଦାୟର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ।

ସେହି ଚୟିତ ଜନଗୋଷ ୍ଠୀର ବଂଶାବଳୀରେ, ପେଲେଗଙ୍କ ନାମ ଏବଂ ତାହାର ଐତିହାସିକ ପୂରଣ, ବାବେଲ ଦୁର୍ଗ ସମୟରେ ପୃଥିବୀ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଥିବା ବାଇବେଲୀୟ ଇତିହାସର ସେହି ସଠିକ୍ ସ୍ଥ ାନରେ, ଜ୍ଞ ାନୀ କିମ୍ ବା ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ର ଦୁଇଟି ଶ୍ରେ ଣୀର ବିଭାଗକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଦଶଜନର ତାଲିକାରେ, ପେଲେଗ ପଞ୍ଚ ମ ସଂଖ୍ୟ ାରେ

ଅଛନ୍ତି, କାରଣ ସେହିଠା ହେଉଛି ଦଶର କେନ୍ଦ୍ର। ଆବ୍ରାମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରୂପିତ ଏବର ହିବ୍ରୁଜନ, ଏମିତି ଜଣେ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯିଏ ଅତିକ୍ରମ କରିଯାଇ ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀ ହୋଇଯାଏ, ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରୀର ରୋଦନ ସମୟରେ ସେହି ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀ ବିଭକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି। ନାମରେ ପ୍ରଥମ ହିବ୍ରୁ ଏବର, ଚୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମ ହିବ୍ରୁ ଆବ୍ରାମଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ ଆବ୍ରାମଙ୍କୁ ବାବିଲୋନରୁ ବାହାରକୁ ଡାକିଲେ, ସେଥି ମଧ୍ୟରାତ୍ରୀର ରୋଦନର ସନ୍ଦେଶର ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲା, ଯାହା ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସଶକ୍ତିକରଣ, ଯିଏ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ବାବିଲୋନରୁ ବାହାରକୁ ଡାକେ।

ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ଏବର ଓ ପେଲେଗଙ୍କୁ ଏକ ବାହାରି ଆସିବାର ଆହ୍ୱାନର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଯାହା ପେଲେଗଙ୍କ ବିଭାଜନ-ରେଖା ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ଦ୍ୱାରକୁ ବନ୍ଦ କରିବାର ପୂର୍ବରୁ ଘଟେ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏବର ପେଲେଗଙ୍କ ପରେ 430 ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଥିଲେ, ଏବଂ ପରେ ପେଲେଗ 30 ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଥିଲେ। ଆବ୍ରାମଙ୍କ ତ୍ରିମୁଖୀ ଚୁକ୍ତିର ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ ଏବର ଓ ପେଲେଗଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା। ଆବ୍ରାମ, ଯେପରି ଏବର ଓ ପେଲେଗ, ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀର ମଧ୍ୟରେ ବିଭାଜନ-ରେଖା ଭାବେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ। ଆବ୍ରାମଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ ପୌଲଙ୍କ ସଂଯୋଜନ, ଏବରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ ପେଲେଗଙ୍କ ସଂଯୋଜନ ଅଟେ। ଏବର 400 ବର୍ଷ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପେଲେଗ 430 ବର୍ଷକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ। ଏହିପରି, ପେଲେଗ ପୌଲଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲେ, ଏବଂ 400 ବର୍ଷ ସହ ପୌଲଙ୍କ 30 ବର୍ଷର ସଂଯୋଜନକୁ; ଏବଂ ପୌଲଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର "ପେଲେଗ"କୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା। ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ସେହି "ପେଲେଗ", ଯାହାକୁ ପୌଲ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ, ସେହିଟି ଜାତିର ଶାବ୍ଦିକ ଅବସ୍ଥାରୁ ଆତ୍ମିକ ଅବସ୍ଥାକୁ ବିଭକ୍ତ ହେବାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା।

ଶେମରୁ ପେଲେଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଞ୍ଚ ପିଢ଼ୀ, ଏବଂ ରୂରୁ ଆବ୍ରାମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ପାଞ୍ଚ ପିଢ଼ୀ।

> ତାହାପରେ ସେ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ କହିଲେ, "ନିଶ୍ଚିତ ଜାଣ, ତୁମର ସନ୍ତାନ ପରଜାତୀମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ପରଦେଶୀ ହେବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଦାସ୍ୟ କରିବେ; ଏବଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାରିଶେ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ଲେଶ ଦେବେ।" ଆଦିପୁସ୍ତକ 15:13.

> ଏବେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ବଂଶକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞାମାନ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ସେ କହୁନାହାନ୍ତି, "ଏବଂ ବଂଶମାନଙ୍କୁ," ଯେପରି ଅନେକଙ୍କ ବିଷୟରେ; କିନ୍ତୁ ଏକଙ୍କ ବିଷୟରେ, "ଏବଂ ତୁମର ବଂଶକୁ," ଯିଏ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ। ଆଉ ମୁଁ ଏହା କହୁଅଛି, ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ପୂର୍ବରୁ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିବା ଚୁକ୍ତିକୁ, ଚାରି ଶତ ତିରିଶି ବର୍ଷ ପରେ ଆସିଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ବାତିଲ କରିପାରେ ନାହିଁ, ଯେପରି ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ନିଷ୍ଫଳ କରାଯାଉ। କାରଣ ଯଦି ଉତ୍ତରାଧିକାର ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ହୁଏ, ତେବେ ତାହା ଆଉ ପ୍ରତିଜ୍ଞାରୁ ନୁହେଁ; କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱର ତାହା ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଦ୍ୱାରା ଦେଇଥିଲେ। ଗଲାତୀୟ 3:16–18।

ତିରିଶି ବର୍ଷ ବୟସ୍କ

ଯୀଶୁ ତାଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବାବେଳେ ତାଙ୍କର ବୟସ ତିରିଶି ବର୍ଷ ଥିଲା।

> ଏବଂ ଯୀଶୁ ସ୍ୱୟଂ ପ୍ରାୟ ତ୍ରିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲେ; ଲୋକମାନଙ୍କ ଧାରଣାନୁସାରେ ସେ ଯୋସେଫଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ, ଏବଂ ଯୋସେଫ ଏଲୀଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ। ଲୂକ 3:23.

ମିଶରରେ ଯୋସେଫ ଯେତେବେଳେ ଫାରାଓଙ୍କ ସେବା କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ବୟସ ତିରିଶ ବର୍ଷ ଥିଲା।

> ଯୋସେଫ ମିସରର ରାଜା ଫେରାଉନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାବେଳେ ତାଙ୍କ ବୟସ ତିରିଶି ବର୍ଷ ଥିଲା। ତାହାପରେ ଯୋସେଫ ଫେରାଉନଙ୍କ ସନ୍ନିଧିରୁ ବାହାରି ମିସର ଦେଶର ସମସ୍ତ ଭୂମିରେ ପରିଭ୍ରମଣ କଲେ। ଆଦିପୁସ୍ତକ 41:46.

ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଯିହିଜ୍କେଲ ତାଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବାବେଳେ ତିରିଶି ବର୍ଷ ବୟସରେ ଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ବାଇଶି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଥିଲା।

> ଏହା ଘଟିଲା ତ୍ରି ଶତମ ବର୍ଷରେ, ଚତୁର୍ଥ ମାସରେ, ମାସର ପଞ୍ଚ ମ ଦିନରେ, ଯେବେ ମୁଁ କେବାର ନଦୀକୂଳରେ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲି, ସେତେବେଳେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଖୋଲାଗଲା, ଏବଂ ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦର୍ଶନସମୂହ ଦେଖିଲି। ଯିହିଜେକଲ 1:1.

ଏଜିକିଏଲଙ୍କ ଲେଖନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଦ୍ରଷ୍ଟାଠାରୁ ଅଧିକ ଐତିହାସିକ ସନ୍ଦର୍ଭ ମିଳେ। ଏଜିକିଏଲଙ୍କ ଲେଖନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣଯୋଗ୍ୟ ତାରିଖଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ତେରଟି ସରାସରି ସନ୍ଦର୍ଭ ଅଛି, ଏବଂ ଅଜାଣତେ ବାଇବେଲୀୟ ପଣ୍ଡିତମାନେ ଓ ଐତିହାସିକମାନେ ସ୍ଥିର କରନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ବାଇଶ ବର୍ଷ ଧରି ବ୍ୟାପ୍ତ ଥିଲା, ଯଦ୍ୟପି ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ବାଇଶ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ।

ଦାଉଦ ରାଜା ରାଜ୍ୟ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିବାବେଳେ ତାଙ୍କ ବୟସ ତିରିଶ ବର୍ଷ ଥିଲା, ଏବଂ ସେ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜ୍ୟ କଲେ।

> ଦାଉଦ ରାଜ୍ୟ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲାବେଳେ ତାଙ୍କ ବୟସ ତିରିଶ ବର୍ଷ ଥିଲା, ଏବଂ ସେ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ। ହେବ୍ରୋନରେ ସେ ଯିହୁଦା ଉପରେ ସାତ ବର୍ଷ ଛଅ ମାସ ରାଜ୍ୟ କଲେ; ଏବଂ ଯିରୁଶାଲେମରେ ସେ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଯିହୁଦା ଉପରେ ତେତ୍ରିଶ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ। 2 ଶମୁଏଲ 5:4, 5।

ଦାଉଦଙ୍କ ଚାଳିଶି ବର୍ଷର ରାଜ୍ୟକାଳ ଏକ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ସଂଖ୍ୟା, ଏବଂ ୪୦ରେ ଏହି ଅବଧି ଅବ୍ରାମ ଓ ପୌଲଙ୍କ ୪୩୦ ବର୍ଷ ପରି, କାରଣ ଏହି ୪୦ ବର୍ଷ ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ (୭ ଓ ଅର୍ଧ ଏବଂ ୩୩ ବର୍ଷ) ଅଟେ। ଦାଉଦଙ୍କ ଚାଳିଶି ବର୍ଷର ରାଜ୍ୟକାଳର ଏହି ଦୁଇ ଅବଧିରେ ଅତିରିକ୍ତ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ରହସ୍ୟ ଯୁକ୍ତ ଅଛି, କାରଣ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ବାଇବେଲୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏହି ଦୁଇ ଅବଧିକୁ ସାତ ବର୍ଷ ଏବଂ ତେତ୍ରିଶି ବର୍ଷ ବୋଲି ଲିପିବଦ୍ଧ କରେ। ଦ୍ୱିତୀୟ ଶାମୁଏଲରେ ଥିବା ଅତିରିକ୍ତ ଛଅ ମାସ କାହାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ୭.୫ ଓ ୩୩ କିପରି ୪୦ ସମାନ ହୁଏ? ଛଅ ମାସର ଏକ ଆବର୍ତ୍ତନ ଅଛି, ଯାହା ନିଶ୍ଚୟ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବାକୁ ଥାଏ।

> ଏବଂ ଦାଉଦ ଇସ୍ରାଏଲ ଉପରେ ଯେତେଦିନ ରାଜ୍ୟ କଲେ, ସେହି ଦିନ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ଥିଲା; ସେ ହେବ୍ରୋନରେ ସାତ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ, ଏବଂ ଯିରୁଶାଲେମରେ ତେଇଶି ନୁହେଁ, ତେତିସ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ। 1 Kings 2:11.

୨୨ ଏକ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ସଂଖ୍ୟା, ଯାହା ଦିବ୍ୟତ୍ୱ ଓ ମାନବତ୍ୱର ସଂଯୋଗକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଯିହିଜ୍କିଏଲଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ବାଇଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଥିଲା। ଯୋଷେଫଙ୍କର ଚୌଦ ବର୍ଷ ଦୁଇଟି ସାତ ବର୍ଷର ଅବଧିରେ ବିଭକ୍ତ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ନିୟମ-ଚୁକ୍ତିର ସପ୍ତାହ ଦୁଇଟି ସମାନ ୧୨୬୦-ଦିନର ଅବଧିରେ ବିଭକ୍ତ, ଏବଂ ଦାଉଦଙ୍କର ଚାଳିଶ ବର୍ଷର ରାଜ୍ୟକାଳ ମଧ୍ୟ ଦୁଇଟି ଅବଧିରେ ବିଭକ୍ତ, ସହିତେ ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ପ୍ରତୀକ ମଧ୍ୟ ଅଛି, ଯାହା ସେହି ଦୁଇଟି ଅବଧିକୁ ସଂଯୁକ୍ତ କରେ।

ଯୀଶୁ ହେଉଛନ୍ତି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା, ଯାଜକ ଏବଂ ରାଜା। ଶେଷ କାଳରେ ସେ ତାଙ୍କର ବିଜୟୀ କଳିସିଆକୁ ଏକ ପତାକାସ୍ୱରୂପ ଉଦ୍ଧତ କରିବେ, ଏବଂ ସେହି କଳିସିଆ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, ଯିଏ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା, ଯାଜକ ଏବଂ ରାଜା, ଏବଂ ଯିଏ ନିଜ ଦିବ୍ୟତାକୁ ମଣିଷମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକତ୍ର କରିଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଯିହିଜ୍କେଲ, ଯାଜକ ଯୋଷେଫ ଏବଂ ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ। ଚାରିଟି ପ୍ରତୀକ ସେହି ତିନି ମହାନ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେମାନେ ସାଧାରଣ ତାପଠାରୁ ସାତଗୁଣ ଅଧିକ ଉତ୍ତପ୍ତ ଭଟ୍ଟିରେ ଥିଲେ; ଏବଂ ତାହାପରେ ଚତୁର୍ଥଜନ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ, ଏବଂ ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ସଦୃଶ ଥିଲେ। ନବୂଖଦ୍ନେତ୍ସରଙ୍କ ସୁବର୍ଣ୍ଣମୟ ପ୍ରତିମାର ଉତ୍ସବରେ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଚତୁର୍ଥ ଦିବ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧାରିତ, ଏକ ମାନବ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା, ଏକ ମାନବ ଯାଜକ ଏବଂ ଏକ ମାନବ ରାଜାଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ବିଜୟୀ କଳିସିଆକୁ ଦେଖିଥିଲେ।

> "ଶୈତାନ ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ବନ୍ଦୀ କରିଛି। ସେ ଗୋଟିଏ ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜାମୂଳକ ସବ୍ବାଥ ପ୍ରଚଳିତ କରିଛି, ଏବଂ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ତାହାକୁ ବିପୁଳ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଛି। ସେ ଏହି ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜାମୂଳକ ସବ୍ବାଥ ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଜଗତର ଭକ୍ତିଭାବକୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସବ୍ବାଥରୁ ଚୁରି କରି ନେଇଛି। ଜଗତ ଏକ ପରମ୍ପରାଙ୍କ, ମନୁଷ୍ୟ ନିର୍ମିତ ଆଜ୍ଞାକୁ ନମନ କରେ। ଯେପରି ନେବୁଖଦ୍ନେଜର ଦୂରାର ମୈଦାନରେ ତାହାର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ମୂର୍ତ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରି ନିଜକୁ ଉଚ୍ଚ କରିଥିଲା, ସେପରି ଶୈତାନ ଏହି ମିଥ୍ୟା ସବ୍ବାଥରେ ନିଜକୁ ଉଚ୍ଚ କରେ, ଯାହା ପାଇଁ ସେ ସ୍ୱର୍ଗର ଚିହ୍ନ ଚୁରି କରି ନେଇଛି।" Review and

Herald, March 8, 1898.

ସଂଖ୍ୟା ଚାରି

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ସ୍ତରରେ, ଚାଳିଶ ହେଉଛି ଅବ୍ରାମଙ୍କର ଚାରିଶେର ଦଶମାଂଶ, ଏବଂ ଚାରି ହେଉଛି ଚାଳିଶର ଦଶମାଂଶ। ସଂଖ୍ୟା ଚାରିରେ ଯେକୌଣସି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ, ସେଥିରେ ଚାଳିଶର ପ୍ରତୀକତ୍ୱ ସହ ସମନ୍ୱୟ ଥିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଏବଂ ପରେ ଚାରିଶେର ପ୍ରତୀକତ୍ୱ ସହ ମଧ୍ୟ ସେହି ସମନ୍ୱୟ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ। ପ୍ରସଙ୍ଗାନୁସାରେ, ଚାରି ପ୍ରାୟତଃ "ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ"କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ଗୋଟିଏ ପରିଚିତ ବୁଝାମଣା; କିନ୍ତୁ ଏହା "ଗୋଟିଏ କ୍ରମାଗତ ଅଗ୍ରଗତି"କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ କିଛି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ "କ୍ରମାଗତ ବିନାଶ"କୁ ମଧ୍ୟ।

ସାତଟି ତୂରୀମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ ଚାରିଟି ପଶ୍ଚିମ ରୋମର କ୍ରମୋନ୍ନତିଶୀଳ ବିନାଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। କନ୍ଷ୍ଟାଣ୍ଟିନୋପଲ୍‌ସ୍ଥିତ ପୂର୍ବ ରୋମ ଚାରିଜଣ ଅଟୋମାନ ସୁଲ୍ତାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଧୀନତାରେ ଶେଷ ପାଇଲା। ପଙ୍କ୍ତି ପରେ ପଙ୍କ୍ତି, ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମ ରୋମ ଚାରିଟି କାଳଖଣ୍ଡ ଜୁଡ଼ି କ୍ରମେ ବିଘଟିତ ହେଲା, ଯାହା ଚାରିଟି ତୂରୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ପଞ୍ଚମ ଓ ଷଷ୍ଠ ତୂରୀର ଇସ୍ଲାମ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ନିପାତିତ ହେଉଥିଲା। ଏକତ୍ରେ, ଏହି ଦୁଇଟି ପଙ୍କ୍ତି ଚାରି ତୂରୀ-ପିଢ଼ି ଜୁଡ଼ି ରୋମର ପତନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ଲାମ ସହିତ କ୍ରମବର୍ଦ୍ଧମାନ ଯୁଦ୍ଧ ଶେଷ ପରିଣତିକୁ ନେଇଯାଏ, ଯେବେ ଇସ୍ଲାମର ଚାରିଜଣ ସୁଲ୍ତାନ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦଖଲ କରନ୍ତି। ପଶ୍ଚିମ ଓ ପୂର୍ବର ଏହି ଇତିହାସର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ୩୩୦ ମସିହାରେ କନ୍ଷ୍ଟାଣ୍ଟିନ ଦ୍ୱାରା ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ବିଭାଜନ ସହିତ।

ପଶ୍ଚିମ ରୋମର ଚାରିଟି ତୂରୀ ୩୩୦ ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ପଞ୍ଚମ ଓ ଷଷ୍ଠ ତୂରୀ ସେହି ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯାହା ପୂର୍ବ ରୋମକୁ ପତିତ କରିଥାଏ; ପୂର୍ବ ରୋମ ମଧ୍ୟ ୩୩୦ ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ୫୩୮ ମସିହାରେ ପାପାଲ ଶକ୍ତିକୁ ପୃଥିବୀର ସିଂହାସନରେ ବିରାଜମାନ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ପୂର୍ବ ଓ ପଶ୍ଚିମ ଉଭୟ ରୋମ ଅବଦାନ ରଖିଥିଲେ; ସେହିହେତୁ ପଶ୍ଚିମ ଓ ପୂର୍ବର ଏହି ଦୁଇ ରେଖା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଦୁଇଟି ଶୃଙ୍ଗର ପ୍ରତିରୂପ, ଯେଉଁ ସନ୍ଡେ ଲ'ରେ ପାପାଲ ଶକ୍ତିକୁ ପୁଣିଥରେ ସିଂହାସନରେ ବସାଏ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ସମ୍ପର୍କରେ ପଶ୍ଚିମ ରୋମ ଧର୍ମାଧିପତ୍ୟର ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ପୂର୍ବ ରୋମ ରାଜ୍ୟାଧିପତ୍ୟର ପ୍ରତୀକ।

ପଶ୍ଚିମ ଓ ପୂର୍ବ ରୋମର ପତନର ଇତିହାସର ମଧ୍ୟରେ ପାପାଲ ରୋମର ଇତିହାସ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି। ଏଫିସୁସ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ମଣ୍ଡଳୀରୁ ଆରମ୍ଭ କରି, ପ୍ରଥମ ତିନୋଟି ମଣ୍ଡଳୀ ଚତୁର୍ଥ ମଣ୍ଡଳୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଯାଏ, ଯାହା ୫୩୮ ରୁ 1798 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାପାସୀ ଅଟେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ତେର ଅଧ୍ୟାୟରେ, 1798 ମସିହାର ତାହାର ମାରାତ୍ମକ ଘା ପରେ ଯେତେବେଳେ ରବିବାର ଆଇନରେ ସେହି ଘା ସୁସ୍ଥ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ପାପାସୀ 42 ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାସନ କରୁଥିବା ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଛି। 1844 ପରେ "ସମୟ ଆଉ ନାହିଁ", ସେହିହେତୁ ବୟାଳିଶି ମାସ ରବିବାର ଆଇନରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ମିଖାଏଲ ଉଠି ଠିଆ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ଯାତନାର ଅବଧିର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପ୍ରବକ୍ତାମାନେ ବୁଝୁଥିଲେ ଯେ ମଣ୍ଡଳୀମାନେ, ମୁଦ୍ରାମାନେ ଓ ତୂର୍ଯ୍ୟଧ୍ୱନିମାନେ ଏମିତି ତିନୋଟି ଇତିହାସର ରେଖାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ପରସ୍ପର ସମାନ୍ତରାଳ ଭାବେ ଚାଲିଥାଏ। ପଶ୍ଚିମ ରୋମର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ପୂର୍ବ ରୋମର ରେଖା ଏବଂ ପାପାଲ ରୋମର ରେଖା ଉପରେ ଆରୋପ କରିବା ଏମିତି କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ପ୍ରୟୋଗ ନୁହେଁ, ଯାହାକି ମିଲେରାଇଟମାନେ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏହି ପ୍ରଣାଳୀ ତାଙ୍କର ସ୍ଥାପିତ ବୁଝାମଣାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିକୁ ମଧ୍ୟ ବିରୋଧ କରେ ନାହିଁ।

ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି ରୂପେ, ପ୍ରଥମ ଚାରିଟି ତୂର୍ଯ୍ୟ ଧ୍ୱନିକୁ ପଞ୍ଚମ ଓ ଷଷ୍ଠ ତୂର୍ଯ୍ୟ ଧ୍ୱନିଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଇତିହାସ ଉପରେ ଆରୋପିତ କରିବାକୁ ହେବ; ଏବଂ ତାହାପରେ ପ୍ରଥମ ତିନୋଟି ମଣ୍ଡଳୀର ରେଖାକୁ, ଯାହା ଚତୁର୍ଥ ମଣ୍ଡଳୀଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ପାପାଲ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାର କାଳପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିଚାଳିତ କରେ, ଆରୋପିତ କରିବାକୁ ହେବ। ପ୍ରଥମ ରେଖାରେ ଚାରିଟି ତୂର୍ଯ୍ୟ ଧ୍ୱନି, ଦ୍ୱିତୀୟ ରେଖାରେ ଚାରିଜଣ ସୁଲତାନ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ରେଖାରେ ଚାରିଟି ମଣ୍ଡଳୀ। "ଚାରି" ସଂଖ୍ୟା ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀତ୍ୱକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କିନ୍ତୁ ଏହା କୌଣସି ନାଗରିକ କିମ୍ବା ଧାର୍ମିକ ଶକ୍ତିର କ୍ରମୋନ୍ନତ ବିନାଶକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏହା କ'ଣ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛି, ତାହା ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୁଏ।

ରବିବାର-ବିଧି ସମୟରେ ପାପାଲ୍ ଶକ୍ତି ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ହୁଏ। ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ପାପାସୀକୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବେଳେ, ତାହା ପୂର୍ବରୁ ତିରିଶି ବର୍ଷର ଏକ ପ୍ରସ୍ତୁତି-ଅବଧି ଥିଲା। ପ୍ରଥମ ଚାରିଟି କଳିସିଆ ମଧ୍ୟରେ, ଚତୁର୍ଥ କଳିସିଆ ପାପାସୀକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଏବଂ ପ୍ରଥମ କଳିସିଆ ଥିଲେ ଶିଷ୍ୟମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ଏଫିସସ୍ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛନ୍ତି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ କଳିସିଆର ପ୍ରଥମ ତିନି ପିଢ଼ି ଚତୁର୍ଥ କଳିସିଆ ଥୁଆଟୀରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଗଲା, ଯାହା ଯେଜେବେଲ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଥୁଆଟୀରାକୁ ପହଞ୍ଚନ୍ତି, ୫୩୮ ମସିହାରେ, ଅର୍ଲିଅାନ୍ସ ସଭାରେ ଏକ ରବିବାର-ବିଧି ପ୍ରଣୟନ କରାଗଲା; ଏହିପରି, ୧୭୯୮ର ଘାତକ ଆଘାତ ସୁସ୍ଥ ହେବାବେଳେ, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଥିବା ରବିବାର-ବିଧିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଏ।

୧୭୯୮ ଠାରୁ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସ ପ୍ରଥମ ଚାରିଟି ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ଥୁଆଟୀରା ନାମକ ଚତୁର୍ଥ ମଣ୍ଡଳୀ ରବିବାର ଆଇନକୁ, ଏବଂ ତାହା ପରେ ଆସୁଥିବା ପାପାଲ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏଫିଷ ନାମକ ପ୍ରଥମ ମଣ୍ଡଳୀ, ଯେଉଁ ମଣ୍ଡଳୀ ନିଜର ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମକୁ ହରାଇଥିଲା, ସେହି ଚାରି-ପଦକ୍ରମିକ ଅଗ୍ରଗତିଶୀଳ ବିନାଶର ଶେଷରେ, ଥୁଆଟୀରାର ରବିବାର ଆଇନରେ ପହଞ୍ଚିଲା। ଯେଉଁ ପିଢ଼ି ଥୁଆଟୀରାର ରବିବାର ଆଇନକୁ ନେଇଯାଏ, ସେହି ପିଢ଼ି ପର୍ଗାମସର ତୃତୀୟ ପିଢ଼ି ଅଟେ। ଥୁଆଟୀରା ପ୍ରବେଶାବଧିର ସମାପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରବିବାର ଆଇନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ପର୍ଗାମସ ତୃତୀୟ ପିଢ଼ିର ସେହି ସମ୍ମିଶ୍ରଣକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯାହା ଥୁଆଟୀରା ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ। ପର୍ଗାମସର ତୃତୀୟ ପିଢ଼ି, ଏବଂ ସେ ଯାହାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ସମ୍ମିଶ୍ରଣ, ପ୍ରଥମେ କନଷ୍ଟାଣ୍ଟିନଙ୍କ ସମୟରେ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା, ଯିଏ ୩୨୧ ମସିହାରେ ପ୍ରଥମ ରବିବାର ଆଇନ ଜାରି କରିଥିଲେ। ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଏଫିଷର ମେଷଶାବକ ଭାବେ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ଯେତେବେଳେ ଥୁଆଟୀରାକୁ ପୁଣିଥରେ ସିଂହାସନ ଉପରେ ବସାଏ, ସେତେବେଳେ ସେ ଅଜଗର ପରି କଥା କହେ।

ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାର କ୍ରମୋନ୍ମୁଖୀ ବିନାଶ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଚାରିଟି ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଷଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟର କ୍ରମୋନ୍ମୁଖୀ ବିନାଶ ଚାରି ପିଢ଼ୀର ଅବଧିରେ ଘଟେ, ଯାହା ରବିବାର ଆଇନକୁ ନେଇଯାଏ, ଯେଉଁଠାରେ ପୃଥିବୀର ପଶୁ ଅଜଗର ପରି କହେ। ଶେଷ ପିଢ଼ୀ ଅଜଗର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, ଯାହା ଏକ ସରୀସୃପ, ଯେପରି ଏଦେନ ଉଦ୍ୟାନରେ ଥିଲା, ଏବଂ ଏହି କାରଣରୁ ଯୋହନ ବପ୍ତିସ୍ମଦାତା ଓ ଯୀଶୁ—ଉଭୟେ—ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଶେଷ ପିଢ଼ୀକୁ "ସାପମାନଙ୍କର ଏକ ପିଢ଼ୀ" ବୋଲି କହିଥିଲେ।

ଚତୁର୍ଥ ଏବଂ ଶେଷ ପିଢ଼ି କିମ୍ବା ଏକ "ମନୋନୀତ ପିଢ଼ି", ଯାହା ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କିମ୍ବା ତାହାର ପ୍ରତିପକ୍ଷ, ସର୍ପସନ୍ତାନର ପିଢ଼ି। ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରତିରୂପ ଗଢ଼ିଛି, ଅନ୍ୟଟି ପଶୁର—ସର୍ପର—ପ୍ରତିରୂପ। ସର୍ପସନ୍ତାନର ପିଢ଼ିକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ସରାସରି ଚାରିଥର ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉଲ୍ଲେଖର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଭିନ୍ନ।

> କିନ୍ତୁ ସେ ଯେତେବେଳେ ଅନେକ ଫରିଶୀ ଓ ସଦୁକୀମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ବପ୍ତିସ୍ମ ପାଇଁ ଆସୁଥିବା ଦେଖିଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ସର୍ପସନ୍ତାନମାନେ, ଆସନ୍ତା କ୍ରୋଧରୁ ପଳାଇବାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କିଏ ସଚେତନ କରିଛି? ମାଥିଉ 3:7।

ଯଦି "ସାପମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ" କେବଳ କିଛି ଲୋକସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଯୋହନ ପସନ୍ଦ କରୁନଥିଲେ, କହିଥିବା କିଛି ଅବମାନନାତ୍ମକ ଟୀକାମାତ୍ର ହେଉଥାନ୍ତା, ତେବେ ସେହି ପ୍ରକାଶନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିବା ପାଇଁ କିଛି ଥାନ୍ତା ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶବ୍ଦ ପବିତ୍ର; ତେଣୁ ଯୋହନ ସଦୂକୀ ଓ ଫରୀଶୀମାନଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉପାଧି ଦେଉଥିଲେ। ସେହି ଉପାଧି ଯେଉଁ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଛି, ତାହାର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ ପରିଭାଷିତ ହୁଏ। ସେହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ପ୍ରଥମେ ଯୋହନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରୁଥିବା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି; ପରେ ସଦୂକୀ ଓ ଫରୀଶୀମାନେ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି। ଆରମ୍ଭିକ ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ ଯୋହନଙ୍କୁ ଯିଶାୟଙ୍କ "ଅରଣ୍ୟରେ ଡାକୁଥିବା ସ୍ୱର" ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି।

> ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ବାପ୍ତିସ୍ମଦାତା ଯୋହନ ଯିହୂଦିଆର ଅରଣ୍ୟରେ ଆସି ପ୍ରଚାର କରି କହୁଥିଲେ, "ତୁମେମାନେ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କର; କାରଣ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଅଛି।"

> କାରଣ ଏହିଯେ ସେଇ ବ୍ୟକ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଏସାୟା ଏପରି କହିଥିଲେ, କହୁଛନ୍ତି,
>
> ମରୁଭୂମିରେ ଡାକୁଥିବା ଜଣଙ୍କର ସ୍ୱର, ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର; ତାଙ୍କର ପଥଗୁଡ଼ିକୁ ସିଧା କର।
>
> ସେହି ଯୋହନ ଉଷ୍ଟ୍ରର ଲୋମର ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ କଟିରେ ଚମଡ଼ାର କଟିବନ୍ଧ ଥିଲା; ଏବଂ ତାଙ୍କର ଆହାର ଥିଲା ପତଙ୍ଗ ଓ ବନ୍ୟ ମଧୁ।
>
> ତାହାପରେ ଯିରୁଶାଲେମ, ସମଗ୍ର ଯିହୂଦିଆ ଏବଂ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀର ଚାରିପାଖର ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ବାହାରି ଆସିଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ପାପ ସ୍ୱୀକାର କରି ଯର୍ଦ୍ଦନରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାପ୍ତିସ୍ମ ନେଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ଅନେକ ଫାରିଶୀ ଓ ସାଦୂକୀମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ମ ପାଇଁ ଆସୁଥିବା ଦେଖି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ସର୍ପସନ୍ତାନମାନେ, ଆସୁଥିବା କ୍ରୋଧରୁ ପଳାଇବାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କିଏ ସଚେତନ କଲା? ମାଥିଉ 3:2–7.

ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଅନ୍ତିମ ପିଢ଼ିକୁ, ଅରଣ୍ୟରୁ ଆସିଥିବା ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା "ସାପମାନଙ୍କର ବଂଶ" ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଥାନ୍ତି। ଯୋହନ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା, ଯିଏ ମଲାଖୀଙ୍କ ଦୂତ ଭାବରେ ଭୂମିକା ପୂରଣ କଲେ, ଯିଏ ନିୟମର ଦୂତଙ୍କ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ; ସେ ଇଶାୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚିହ୍ନିତ ଅରଣ୍ୟର ସେହି ସ୍ୱର ମଧ୍ୟ ଥିଲେ।

ଯଦି ଆମେ "ପତ୍ର"କୁ ଏକ ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ବିଚାର କରୁ, ତେବେ ଆମେ ଦେଖୁ ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ "ଧର୍ମସ୍ୱୀକାର"କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏହାର ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖ ଆଦମ ଓ ହବାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମିଳେ, ଯେଉଁମାନେ ଅଞ୍ଜୀର ପତ୍ରରେ ନିଜମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମକୁ ଆବୃତ କରିଥିଲେ। ସେମାନେ ତାହା ପୂର୍ବରୁ ଆଲୋକର ବସ୍ତ୍ର, ଧର୍ମିକତାର ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ସେହିଟି ହରାଇଯାଇଥିବାବେଳେ, ସେମାନେ ବୁଝିଲେ ଯେ ସେମାନେ ନିର୍ବସନ ଲାଓଦିକିଆମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ କରିବାକୁ ଥିବା ସମସ୍ତ କାମ ହେଉଛି "ଧର୍ମସ୍ୱୀକାରର ପତ୍ର" ପଛରେ ଲୁଚିବା, ଏବଂ ସବୁ କିଛି ଭଲ ହୋଇଯିବ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଂଶରେ, ଯୋହନ ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ଲାଓଦିକିଆ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କହୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ରକ୍ତସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭରସା କରୁଥିଲେ; କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଅହଂକାର କେବଳ ଧର୍ମସ୍ୱୀକାରର ଶୂନ୍ୟ ପତ୍ରମାତ୍ର ଥିଲା। ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ସେ କିଏ, ତାହାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ଗଛମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଓ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ଏକ ପ୍ରତୀକ; ଏବଂ ଫଳ, ଶାଖା, ବୀଜ, ମାଟି, ଜଳ, ମୂଳ ଓ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ପତ୍ରମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ନିଜ ଭାବରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ପ୍ରତୀକତ୍ୱକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ସେହି ସମସ୍ତ ସତ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଧାରାମାନଙ୍କରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରତୀକମାନଙ୍କ ସହିତ ପରସ୍ପର ସଂଯୁକ୍ତ, ଯେଉଁଠାରେ "ଗଛ" ଗଠନ କରିବାକୁ ଯାଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ପ୍ରତୀକମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ। ନିଶ୍ଚୟ, ଗଛର ପ୍ରଥମ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ପ୍ରତୀକତ୍ୱ ହେଉଛି ଏହା ଜୀବନ କିମ୍ବା ମୃତ୍ୟୁର ଏକ ପରୀକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ଯୋହନଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ତାଙ୍କ ପିନ୍ଧିଥିବା ବସ୍ତ୍ର ଏବଂ ସେ ଖାଇଥିବା ଆହାର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଆରମ୍ଭରେ ଥିବା ମନ୍ନା, କିମ୍ବା ଶେଷରେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ରୁଟି ପରି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଆହାର ଅବଶ୍ୟ ଖାଇବାକୁ ପଡ଼େ। ସେହି ଆହାର ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ପରୀକ୍ଷାର ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ କରେ, ଯାହା ଅବଶ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡ଼େ, କାରଣ ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦେହ ଏବଂ ତାଙ୍କର ରକ୍ତ। ଯୋହନ ପିନ୍ଧିଥିବା ବସ୍ତ୍ର ଏବଂ ସେ ଖାଇଥିବା ଆହାର, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିବା ସନ୍ଦେଶ ଏବଂ ସନ୍ଦେଶବାହକଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ। ଯୋହନ ସେହି ଅନ୍ତିମ ସନ୍ଦେଶବାହକଙ୍କର ପ୍ରତୀକ, ଯିଏ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ; ଏବଂ ସେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହେଲେ ଚୁକ୍ତିର ସନ୍ଦେଶବାହକ, ଯିଏ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ହଠାତ୍ ତାଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ ଆସନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ସେହି ଘଟଣା ଘଟେ, ତେବେ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ଲାଓଦିକୀୟ ଏବଂ ଜଙ୍ଗଲିଆ ଧାନ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ଆବ୍ରାହାମଙ୍କର ବୈଧ ଚୁକ୍ତିଜନ ହେବାକୁ ଦାବି କରନ୍ତି, ଯେପରି ଯୋହନ ମରୁଭୂମିରୁ ପ୍ରକଟ ହୋଇଥିବା ସମୟରେ ଫାରିସୀ ଏବଂ ସାଦୁକୀମାନେ କରିଥିଲେ।

ଯୋହନ ଉଠର ଲୋମର ପୋଷାକ ଏବଂ ଚର୍ମର ଏକ କଟିବନ୍ଧ ପିନ୍ଧିଥିଲେ, ଯାହାରେ ଯୁଆ ସହିତ ଯୋଡ଼ାଯାଇଥିବା ଏକ ବନ୍ଧନ-ଉପକରଣ ଥିଲା, ଯେପରି କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟର ପଶୁମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଥାଏ। ସେ ପଙ୍ଗପାଳ ଭୋଜନ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ତେଣୁ ତାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଇସ୍‌ଲାମର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ପ୍ରତୀକ ଥିବା ପଙ୍ଗପାଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଥିଲା, ଏବଂ ସେ

ଇସ ୍ଲାମ ସମ ୍ବନ୍ଧ ୀୟ ନିଜ ସନ୍ଦେ ଶକୁ ମଧୁ ସହିତ ମିଶାଇଥିଲେ।

> ଇସ୍ରାଏଲର ଘରାଣା ତାହାର ନାମ ମନ୍ନା ରଖିଲା; ଏବଂ ତାହା ଧଳା ଧନିଆ ଗୁଟି ପରି ଥିଲା; ଏବଂ ତାହାର ସ୍ୱାଦ ମଧୁଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ପିଠାପରି ଥିଲା। ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ 16:31।

ମନ୍ନା ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ତାହାର ସ୍ୱାଦ ମଧୁ ପରି ଥିଲା; ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଏହି ସ୍ୱାଦକୁ ସେହି ସନ୍ଦେଶର ସ୍ୱାଦ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ଯାହାକୁ ସେମାନେ ଖାଉଥିବାରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଛନ୍ତି। ଯୋହନ ପଙ୍ଗପାଳମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଇସ୍ଲାମର ସନ୍ଦେଶ ଆଣିଥିଲେ, ଏବଂ ଉଠର ଚର୍ମ ଓ ଉଠର ଲୋମର କମରବନ୍ଧ ପିନ୍ଧିଥିଲେ। ପଙ୍ଗପାଳ ଓ ଉଠ—ଉଭୟେ ଇସ୍ଲାମର ପ୍ରତୀକ। ଇସ୍ଲାମର ସେହି ସନ୍ଦେଶଟି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଜ୍ଞାନାଲୋକ ସହିତ ମିଶ୍ରିତ ଥିଲା, ଯାହାକୁ "ମଧୁ" ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଛି।

> ତାହା ପରେ ଯୋନାଥନ କହିଲେ, "ମୋର ପିତା ଦେଶକୁ କ୍ଳେଶିତ କରିଛନ୍ତି; ଦେଖନ୍ତୁ, ବିନୟପୂର୍ବକ କହୁଛି, ଏହି ମଧୁର ଅଳ୍ପ ଭାଗ ରୁଚି କରିବାରୁ କିପରି ମୋର ଚକ୍ଷୁ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହୋଇଯାଇଛି।" 1 ଶମୁଏଲ 14:29.

ଯୋହନ କେବଳ ଇସ୍ଲାମର ଏକ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିନଥିଲେ, ବରଂ ସେ ଏଲୀୟଙ୍କ ପରି ଅରଣ୍ୟରୁ ଆସିଥିଲେ; ଏବଂ ଯୋହନ ମଧୁ ଖାଇନଥିଲେ, ସେ ବନ୍ୟ ମଧୁ ଖାଉଥିଲେ; କାରଣ ସେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପରି, ସେହି ସମୟର ପ୍ରତିଷ୍ଠାନମାନଙ୍କରେ ପ୍ରଶିକ୍ଷିତ ହୋଇନଥିଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଖରେ ନିଜ ସନ୍ଦେଶର ନିଜସ୍ୱ ମଧୁ ଥିଲା, ଯାହା ଫରିଶୀମାନେ ଓ ସଦୂକୀମାନଙ୍କର ଖମିର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା। ଯୋହନ ଅରଣ୍ୟରୁ ମଧୁ ଭୋଜନ କରୁଥିଲେ, କାରଣ ସେ ନିଜ ସମୟର ଧାର୍ମିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନମାନଙ୍କ ବାହାରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଶିକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲେ। ସେହି ସମୟଖଣ୍ଡର ସାଧାରଣ କଟିବନ୍ଧରେ ଏକ କବଜା-ଯନ୍ତ୍ର ଥାଉଥିଲା, ଯାହାକୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ଉଠଲୋମର ପୋଷାକ ବାନ୍ଧିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ। ସେହି କବଜା ଯୋହନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କାରଣ ସେ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ଠାରୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତନର ସନ୍ଧିକ୍ଷଣ ଥିଲେ।

> "ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଯୋହନ ସେହି ଦୁଇଟି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ମଧରେ ସଂଯୋଗ-ସୂତ୍ର ଥିଲେ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବେ ସେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ। ସେ ଥିଲେ ସେହି କ୍ଷୁଦ୍ରତର ଆଲୋକ, ଯାହାଙ୍କ ପରେ ଏକ ବୃହତ୍ତର ଆଲୋକ ଆସିବାକୁ ଥିଲା। ଯୋହନଙ୍କର ମନ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେପରି ସେ ନିଜ ଜନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଲୋକ ବିକିରଣ କରିପାରନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଓ ଉଦାହରଣରୁ ଯେ ଆଲୋକ ଉତ୍ସରିତ ହୋଇଥିଲା, ସେପରି ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ପତିତ ମାନବଜାତି ଉପରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଲୋକ କେବେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳିତ ହୋଇନାହିଁ, ଓ କେବେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳିତ ହେବ ନାହିଁ। ଛାୟାମୟ ବଳିଦାନଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରତୀକରୂପେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥିବା ପରି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ମାତ୍ର ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ବୁଝାଯାଇଥିଲା। ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୋହନ ମଧ ଉଦ୍ଧାରକଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଭବିଷ୍ୟତର ଅମର ଜୀବନକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବୁଝିପାରି ନଥିଲେ।" The Desire of Ages, 220.

ଯୋହନଙ୍କର କବଜାସଦୃଶ ବସ୍ତୁଟି ଠିକ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ମର ସେହି ସମୟରେ ପରିଚିତ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଥିଲା ସେହି ପରିବର୍ତ୍ତନର ସଙ୍କେତକ୍ଷଣ, ଏବଂ ଯାହାକୁ ଯୋହନ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଉଥିଲେ ସେଥିରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା। ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ ଥିଲା ବେଥାବାରା, ଅର୍ଥ "ଘାଟ ପାରାପାର," ଏବଂ ସେହି ଠିକ୍ ସ୍ଥାନ ହେଉଛି ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ମରୁଭୂମିରୁ ବାହାରି ଆସିବା ପରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ, ଯେପରି ଯୋହନ ମଧ କରିଥିଲେ।

ନିଶ୍ଚୟ, ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ଆନ୍ଦୋଳନକୁହିଁ ଯୋହନ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଆମେ କେବଳ ଏହି କଥାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଛୁ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ସେ ଓ ଯୋହନ ଯେ ପିଢ଼ୀକୁ "ସର୍ପସନ୍ତାନର ପିଢ଼ୀ" ବୋଲି କହିଥିଲେ, ସେହି ପିଢ଼ୀ ଥିଲା ସେହିଟି। ଯୀଶୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦଶ ଆଜ୍ଞାର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ମହିମାନ୍ୱିତ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ବାଇବେଲର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶବ୍ଦକୁ ପ୍ରେରିତ କରିଥିଲେ; ତେଣୁ, ଯେତେବେଳେ ସେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଶେଷ ପିଢ଼ୀକୁ ସର୍ପସନ୍ତାନର ପିଢ଼ୀ ବୋଲି କହନ୍ତି, ସେ ଭଲଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଜ୍ଞା ତୃତୀୟ ଓ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀରେ ସମ୍ପାଦିତ ହେଉଥିବା ବିଚାରକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

ତୃତୀୟ ଓ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀ ଏକ ପ୍ର ଗତିଶୀଳ ବିଚାରକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ଏବଂ ସେହି ପିଢ଼ୀ ହେଉଛି ସର୍ପସନ୍ତ ।ନମାନଙ୍କ ର ପିଢ଼ୀ। ଖ୍ରୀ ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ବାପ୍ତ ିସ୍ମ ।9/11 ର ପ୍ର ତୀକାତ୍ମ କ ରୂପ। ସେହି ସମୟରୁ ଲାଉଡିକିଆର ସପ୍ତ ମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟ ିଷ୍ଟ ପିଢ଼ୀ ତାହାର ଶେଷ ପିଢ଼ୀରେ ରହିଆସିଛି। ଫରିଶୀମାନେ ଓ ସଦୁକୀମାନଙ୍କ ପ୍ର ତି ଯୋହନଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତ ା ହେଉଥିଲା ଲାଉଡିକିଆର ବାର୍ତ୍ତ ା।

> କିନ୍ତୁ ସେ ବହୁତ ଫରିଶୀ ଓ ସଦୂକୀମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବପ୍ତିସ୍ମା ପାଇଁ ଆସୁଥିବା ଦେଖି, ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ,
>
> ହେ ସର୍ପସନ୍ତାନର ପିଢ଼ି, ଆସୁଥିବା କ୍ରୋଧରୁ ପଳାଇବା ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କିଏ ସତର୍କ କରିଛି?
>
> ଏହିକାରଣେ, ପଶ୍ଚାତ୍ତାପର ଯୋଗ୍ୟ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କର; ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କ ମନରେ ଏହା କହିବାକୁ ଚିନ୍ତା କରିବେ ନାହିଁ, 'ଆମ ପିତା ଅବ୍ରାହାମ ଅଛନ୍ତି।'
>
> କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି ଯେ, ଈଶ୍ୱର ଏହି ପଥରଗୁଡ଼ିକରୁ ଆବ୍ରାହାମଙ୍କ ପାଇଁ ସନ୍ତାନ ଉଠାଇବାକୁ ସମର୍ଥ।
>
> ଏବେ ମଧ୍ୟ କୁଠାରଟି ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କର ମୂଳରେ ରଖାଯାଇଛି; ତେଣୁ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବୃକ୍ଷ ଭଲ ଫଳ ଧାରଣ କରେ ନାହିଁ, ସେହିଟି କାଟି ଅଗ୍ନିରେ ପକାଯାଏ। ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ପାଇଁ ଜଳରେ ବପ୍ତିସ୍ମା ଦେଉଛି; କିନ୍ତୁ ଯିଏ ମୋର ପରେ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେ ମୋଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ, ଯାହାଙ୍କର ଜୁତା ବୋହିବାକୁ ମୁଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ; ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ଓ ଅଗ୍ନିରେ ବପ୍ତିସ୍ମା ଦେବେ। ତାଙ୍କର କୁଳା ତାଙ୍କ ହାତରେ ଅଛି, ଏବଂ ସେ ନିଜ ଖଳାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପରିଷ୍କାର କରିବେ, ଓ ନିଜ ଗହମକୁ ଭଣ୍ଡାରରେ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ; କିନ୍ତୁ ଭୁସିକୁ ସେ ଅନିର୍ବାପ୍ୟ ଅଗ୍ନିରେ ଜଳାଇଦେବେ।
>
> ତାହାପରେ ଯୀଶୁ ଗାଲିଲରୁ ଯର୍ଦ୍ଦନକୁ ଯୋହନଙ୍କ ପାଖକୁ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାପ୍ତିସ୍ମା ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଲେ। ମାଥିଉ 3:7–13।

ଯୀଶୁ ଗାଲିଲୀରୁ ଆସିଲେ, ଯାହା ଯୋହନଙ୍କର କଟିବନ୍ଧ-କବଜା ଏବଂ ବେଥାବାରାର ଅର୍ଥ ସହ ସମ୍ମତିରେ ଏକ ମୋଡ଼-ବିନ୍ଦୁକୁ ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରେ। ତାହାବେଳେ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରେ ଯୋହନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଚୁକ୍ତିକୁ ସ୍ଥିର କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ ହେଲା। ପ୍ରସ୍ତୁତିର ତ୍ରିଶ ବର୍ଷ ସମାପ୍ତ ହେଲା ଏବଂ କ୍ରୁଶର ପୂର୍ବ ଓ ପରର ସାଢ଼େ ତିନି ବର୍ଷ ଆରମ୍ଭ ହେଲା।

ଯେରୁଶାଲେମର ବିନାଶ ସମୟରେ ଆସୁଥିବା କ୍ରୋଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯୋହନଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଏକ ସତର୍କବାଣୀ ଥିଲା—ଏମିତି ଏକ ବିନାଶ, ଯାହା ଜଗତର ଶେଷ ଏବଂ ଶେଷ ସାତଟି ମହାମାରୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେହି ସତର୍କବାଣୀମୂଳକ ସନ୍ଦେଶ ଇସଲାମର ପ୍ରସଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ତାହା ଏମିତି ଜଣେ ପୁରୁଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଯିଏ କେବଳ ମାଲାଖୀଙ୍କର ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବା ଦୂତଙ୍କୁ, ଏବଂ ଯିଶାୟାଙ୍କର ଅରଣ୍ୟରେ ଧ୍ୱନିକୁ ପୂରଣ କରିନଥିଲେ, ବରଂ ଏଲିୟାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶକୁ ମଧ୍ୟ ପୂରଣ କରିଥିଲେ; କାରଣ ଯେପରି ଯୋହନଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ଏଲିୟାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ସହ ସମାନାନ୍ତର ଥିଲା, ସେପରି ଯୋହନଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଏଲିୟାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ସହ ସମାନାନ୍ତର ଥିଲା।

> ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଭେଟିବାକୁ ଯେ ମଣିଷ ଉପରକୁ ଆସିଲା ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥାମାନ କହିଲା, ସେ କି ପ୍ରକାରର ମଣିଷ ଥିଲା?" ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ସେ ଲୋମଶ ମଣିଷ ଥିଲେ, ଏବଂ କଟିଦେଶରେ ଚମଡ଼ାର କମରବନ୍ଧ ବାନ୍ଧିଥିଲେ।" ସେ କହିଲେ, "ସେ ତିଶ୍ବୀୟ ଏଲୀୟ।" ୨ ରାଜାବଳୀ ୧:୭, ୮।

ଯଦି ସେମାନେ ଏଲିୟାହଙ୍କ ବିଷୟରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ଯୋହନଙ୍କ ବିଷୟରେ, "ସେ କେମିତି ପ୍ର କାରର ମଣିଷ ଥିଲେ?" ବୋଲି ପଚାରୁଥାନ୍ତେ , ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଉତ୍ତ ର ଦିଆଯାଇଥାନ୍ତ ।—"ସେ ଲୋମଶ ମଣିଷ ଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ କଟିରେ ଚମଡ଼ାର କଟିବନ୍ଧ ବାନ୍ଧ ିଥିଲେ।" ଯୋହନଙ୍କ ସମ୍ପୂ ର୍ଣ୍ଣ ଛଅ ମାସର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ସେହି ଅନୁଚ୍ଛେ ଦରେ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଶେଷ ଏବଂ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ିକୁ ବିଶେଷଭାବେ ଚିହ୍ନ ଟ ଏବଂ ପରିଭାଷିତ କରାଯାଇଛି। ସେମାନଙ୍କ ପ୍ର ତି ଲାଓଦିକୀୟ ବାର୍ତ୍ତ ା ସରାସରି ଏହି ଦାବି ଉପରେ ଆଘାତ କରେ ଯେ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ

ନିୟମ-ଚୁକ୍ତି ିର ପ୍ର ଜା; ଏହା ସେମାନଙ୍କ ୁ ଆସନ୍ତ ।କ୍ରେ ।ଧ ବିଷୟରେ ସତର୍କ କରେ, ଯାହା ଗଛମାନଙ୍କ ର ମୂଳରେ କୁଠାର ପଡୁଥିବା ଚିତ୍ର ଦ୍ୱ ।ରା ଦର୍ଶାଇଯାଇଛି। ଏହି ବାର୍ତ୍ତ ାରେ ଏହା ମଧ ସମ୍ମ ିଳିତ ଥିଲା ଯେ ଖ୍ରୀ ୀଷ୍ଟ ସେହି ପରୀକ୍ଷ ।ପ୍ର କ୍ର ିୟାକୁ ସମାପ୍ତ କରିବେ, ଯାହା ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱ ।ରା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ପରେ ମାଥିଉରେ, ଯୀଶୁ ମଧ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ୁ "ସର୍ପବଂଶ" ବୋଲି ଡାକନ୍ତ ି, ଏବଂ ସେ ଯୋହନଙ୍କ ଗଛ କାଟି ଦେବାର ବିଷୟକୁ ଆଗକୁ ନେଇ, କାହିଁକି ତାହା ହେଉଛି, ସେଥି ପ୍ର କାଶ କରନ୍ତ ି।

> ଗଛଟିକୁ ଭଲ କର, ତେବେ ତାହାର ଫଳ ଭଲ ହେବ; ନହେଲେ ଗଛଟିକୁ ଖରାପ କର, ତେବେ ତାହାର ଫଳ ମଧ ଖରାପ ହେବ; କାରଣ ଗଛ ତାହାର ଫଳଦ୍ୱାରା ପରିଚିତ ହୁଏ। ହେ ସାପମାନଙ୍କର ବଂଶ, ତୁମେ ଦୁଷ୍ଟ ହୋଇ କିପରି ଭଲ କଥା କହିପାରିବ? କାରଣ ହୃଦୟରେ ଯାହା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଛି, ମୁଖ ସେହିକଥା କୁହେ। ଭଲ ମଣିଷ ହୃଦୟର ଭଲ ଭଣ୍ଡାରରୁ ଭଲ ଜିନିଷ ବାହାର କରେ; ଆଉ ଦୁଷ୍ଟ ମଣିଷ ଦୁଷ୍ଟ ଭଣ୍ଡାରରୁ ଦୁଷ୍ଟ ଜିନିଷ ବାହାର କରେ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ମଣିଷମାନେ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିର୍ବ୍ୟର୍ଥ କଥା କହିବେ, ବିଚାରର ଦିନରେ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ହିସାବ ଦେବେ। କାରଣ ତୁମର କଥାଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଧାର୍ମିକ ଠାରୁ ଗଣ୍ୟ ହେବ, ଏବଂ ତୁମର କଥାଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଦୋଷୀ ଠାରୁ ନିର୍ଣ୍ଣୀତ ହେବ। ମାଥିଉ 12:33–37.

ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ, ବିଚାରର ଦିନ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ିରେ ଅଟେ। ବିଚାର ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଉପରେ ଆଧାରିତ, ଯାହା ଆମେ କହୁଅଛୁ, ଏବଂ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଆମ ହୃଦୟରୁ ବାହାରୁଥାଏ। ଆମେ କହୁଥିବା ସନ୍ଦେଶଟି ହିଁ ଏହା ଚିହ୍ନଟ କରେ ଯେ, ଆମେ ପେତ୍ରଙ୍କର "ମନୋନୀତ ପିଢ଼ି" ନା କି "ସର୍ପସନ୍ତାନର ପିଢ଼ି"। ଏହି ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀରୁ ଯେକୌଣସି ଗୋଟିଏ, ପରୀକ୍ଷାର ଏକ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ସମାପ୍ତିରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଧୂଳି ଝାଡୁଥିବା ମଣିଷ ପରି, ନିଜ ମଣ୍ଡପକୁ ପରିଷ୍କାର କରନ୍ତି। ଦଶ କୁମାରୀର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ତେଲ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେପରି, ସେପରି ସନ୍ଦେଶଟି କିମ୍ବା ଏକ ଦୁଷ୍ଟ ହୃଦୟ ଦ୍ୱାରା, କିମ୍ବା ଏକ ଭଲ ହୃଦୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୁଏ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଉଲ୍ଲେଖ ଆହୁରି ଯୋଗ କରେ ଯେ, ସର୍ପସନ୍ତାନର ଏହି ପିଢ଼ି, ଯାହା ଚତୁର୍ଥ ଏବଂ ଶେଷ ପିଢ଼ି, ଏକ ଚିହ୍ନ ଖୋଜେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯିବାକୁଥିବା ଏକମାତ୍ର ଚିହ୍ନ ଥିଲା ଯୋନାଙ୍କର ଚିହ୍ନ।

> ତାହାପରେ କେତେକ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଫରିଶୀମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ଗୁରୁଦେବ, ଆମେ ତୁମ ପକ୍ଷରୁ ଗୋଟିଏ ଚିହ୍ନ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛୁ। କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ଦୁଷ୍ଟ ଓ ବ୍ୟଭିଚାରୀ ପିଢ଼ି ଚିହ୍ନ ଖୋଜେ; କିନ୍ତୁ ତାହାକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଯୋନାଙ୍କର ଚିହ୍ନ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଚିହ୍ନ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ। କାରଣ ଯେପରି ଯୋନା ତିନି ଦିନ ଓ ତିନି ରାତ୍ରି ତିମି ମାଛର ପେଟରେ ଥିଲେ, ସେପରି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମଧ ତିନି ଦିନ ଓ ତିନି ରାତ୍ରି ପୃଥିବୀର ହୃଦୟରେ ରହିବେ। ନୀନବୀର ଲୋକମାନେ ଏହି ପିଢ଼ି ସହିତ ବିଚାରରେ ଉଠିବେ, ଏବଂ ତାହାକୁ ଦୋଷୀ ଠାରାଇବେ; କାରଣ ସେମାନେ ଯୋନାଙ୍କର ପ୍ରଚାରରେ ମନଫେରାଇଥିଲେ; ଏବଂ ଦେଖ, ଯୋନାଠାରୁ ମହାନ ଜଣେ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି। ଦକ୍ଷିଣ ଦେଶର ରାଣୀ ଏହି ପିଢ଼ି ସହିତ ବିଚାରରେ ଉଠିବେ, ଏବଂ ତାହାକୁ ଦୋଷୀ ଠାରାଇବେ; କାରଣ ସେ ସୋଲୋମନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ପୃଥିବୀର ସୀମାନ୍ତରୁ ଆସିଥିଲେ; ଏବଂ ଦେଖ, ସୋଲୋମନଠାରୁ ମହାନ ଜଣେ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି। ମାଥିଉ 12:38–42.

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ "ସର୍ପବଂଶ" ବୋଲି ସମ୍ବୋଧନ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ଯୋନାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଓ ସୋଲୋମନଙ୍କ ଜ୍ଞାନର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ବିଚାରର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି। ଯୀଶୁ ପ୍ରସଙ୍ଗକ୍ରମରେ, ଏବଂ ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ଏହା ଚିହ୍ନିତ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସର୍ପବଂଶ ହେଉଛି ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ି, କାରଣ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ିରେ ହିଁ ବିଚାର ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ।

ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଜଣ ହେଉଛନ୍ତ ି ପରଲୋକ ଦିନମାନଙ୍କ ର ଧ୍ୱ ଜ, କିମ୍ବ ା ଚିହ୍ନ , ଯେପରି ଦେବଙ୍କ ବ୍ୟ ବସ୍ଥ ।ଏବଂ ସବ ୍ୱାଥ ଅଟେ। ଯୋନାଙ୍କ ର ଚିହ୍ନ ହେଉଛି ପୁନରୁତ୍ଥ ।ନର ଚିହ୍ନ , ଯାହା ଖ୍ରୀ ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ଦିନ ଓ ଯୁଗରେ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ର ବପ୍ତ ିସ୍ମ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମ ।ପରାବତର ଆକାରରେ ଅବତରଣ କରିଥିଲେ। "ଯୋନା"ର ଅର୍ଥ "ପରାବତ"। ଯୋନା, ପ୍ର କାଶକ ଯୋହନ, ଦାନିଏଲ, ଯୋଷେଫ ଏବଂ ଲାଜାର ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତ ି ସେହି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ୁ, ଯେମାନେ ସାଢେ ତିନି ଦିନ ଧରି ପଥରେ ମୃତ ପଡ଼ି ରହିବାର ଅବସ୍ଥ ।ରୁ ପୁନରୁତ୍ଥ ିତ ହୋନ୍ତ ି। ସେହି ସମୟରେ ସେମାନେ ଲାଓଦିକିୟମାନଙ୍କ ରୁ ଫିଲାଦେଲଫିୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ରୂପାନ୍ତ ରିତ ହେବାକୁ ଥାନ୍ତ ି, ଏପରିକରି ସେହି ସାତରୁ ଉତ୍ପ ନ୍ନ ଅଷ୍ଟ ମଜଣ ହୋଇଉଠନ୍ତ ି। ଯୋନା ବପ୍ତ ିସ୍ମ ର ପ୍ର ତିକ, କାରଣ ସେ ଜଳରେ ନିକ୍ଷ ିପ୍ତ ହେଲେ ଏବଂ ତିମିଙ୍ଗ ିଳ ତାଙ୍କ ୁ ଗିଳିଦେବାବେଳେ ପ୍ର ତୀକାତ୍ମ କ ଭାବେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କଲେ। ପରେ ସେ ପୁନରୁତ୍ଥ ିତ ହେଲେ, ଯେପରି

ଯୋହନ ଫୁଟୁଥିବା ତେଲରୁ ବାହାର କରାଯାଇବାବେଳେ ହେଲେ, ଏବଂ ଯେପରି ଦାନିଏଲ ସିଂହଗୁହାରୁ ବାହାର କରାଯାଇବାବେଳେ ହେଲେ, ଏବଂ ଯେପରି ଯୋଷେଫ କୁଆଁରୁ ବାହାର କରାଯାଇବାବେଳେ ହେଲେ, ଯେପରି ଲାଜାର ମଧ ହେଲେ, ଯିଏ ଖ୍ର 1ଷ୍ଟ ଙ୍କ ସମୟରେ ମୋହରାଙ୍କ ନର ଅଭ ୁତ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲେ। ଯିହୂଦୀମାନେ ଯୋନାଙ୍କ ର ଚିହ୍ନ କୁ, ଯାହା ଖ୍ର 1ଷ୍ଟ ଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥ ାନ ଦ୍ଵ ାରା ପ୍ର ତିନିଧିକୃତ, ଯେତେଷ୍ଟ ସ୍ପ ଷ୍ଟ ତାରେ ଦେଖିପାରିଲେ ନାହିଁ, ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ସ୍ପ ଷ୍ଟ ତାରେ ଆଡଭେଣ୍ଟ ିଜ ୍ମ 9/11 ର ଚିହ୍ନ କୁ ଦେଖୁନାହିଁ, ଯାହା ଯୋନାଙ୍କ ର ଚିହ୍ନ ଅଟେ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅବ୍ୟାହତ ରଖିବୁ।

> "ଏବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କୁ, ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଓ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ, ପହଞ୍ଚିବାକୁ ଥିବା ସଚେତନବାଣୀର ଭାର ହେଉଛି ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା। ଏବଂ ଯେମାନେ ଏହି ବାର୍ତ୍ତାକୁ ବୁଝିବାକୁ ଖୋଜୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ବାକ୍ୟର ଏମିତି ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ପରିଚାଳିତ କରିବେ ନାହିଁ, ଯାହା ଭିତ୍ତିକୁ ଦୁର୍ବଳ କରିଦେବ ଏବଂ ଯେ ବିଶ୍ୱାସର ସ୍ତମ୍ଭଗୁଡ଼ିକ ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ଆଜି ଯେମିତି କରିଛି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅପସାରଣ କରିଦେବ। ଯେ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ନିଜ ନିଜ କ୍ରମରେ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ହୋଇଆସୁଥିଲା, ଯେପରିକି ଆମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ରେଖା ଅନୁସରି ଆଗକୁ ବଢ଼ିଲୁ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଆଜି ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ, ପବିତ୍ର, ଚିରନ୍ତନ ସତ୍ୟ। ଯେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଆମର ଅନୁଭବର ଇତିହାସରେ ପଦେ ପଦେ ସେହି ପଥ ଅତିକ୍ରମ କରିଥିଲେ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗୁଡ଼ିକରେ ସତ୍ୟର ଶୃଙ୍ଖଳାକୁ ଦେଖିଥିଲେ, ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଲୋକକିରଣକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଓ ମାନିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲେ। ସେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ, ଉପବାସ କରୁଥିଲେ, ସତ୍ୟକୁ ଲୁକାଇଥିବା ଧନରତ୍ନ ପରି ଖୋଜୁଥିଲେ, ଖୋଦିଖୋଦି ଖୋଜୁଥିଲେ, ଏବଂ ଆମେ ଜାଣୁ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଆମକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ ଏବଂ ପରିଚାଳନା କରୁଥିଲେ। ଅନେକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ସତ୍ୟର ଏକ ଆଭାସ ବହନ କରୁଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଭୁଲ୍‌ଭାବେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା ଓ ଭୁଲ୍‌ଭାବେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥିବା ଶାସ୍ତ୍ରବାକ୍ୟ ସହ ଏତେ ମିଶ୍ରିତ ଥିଲା ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ବିପଜ୍ଜନକ ଭ୍ରାନ୍ତିମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ନେଇଯାଉଥିଲା। ସତ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିନ୍ଦୁ କିପରି ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତାହା ଉପରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ମୁଦ୍ରା କିପରି ପଡ଼ିଥିଲା, ଆମେ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭଲରୁ ଜାଣୁ। ଏବଂ ସେହି ସମୟ ସବୁଦିନ ଧ୍ୱନି ଶୁଣାଯାଉଥିଲା, 'ଏଠାରେ ସତ୍ୟ ଅଛି,' 'ମୋ ପାଖରେ ସତ୍ୟ ଅଛି; ମୋତେ ଅନୁସରଣ କର।' କିନ୍ତୁ ସଚେତନବାଣୀ ଆସିଲା, 'ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଯିଅ ନାହିଁ। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଠାଇନଥିଲି, ତଥାପି ସେମାନେ ଦୌଡ଼ିଗଲେ।' (ଯିରିମିୟ 23:21 ଦେଖ।)"

> "ପ୍ରଭୁଙ୍କର ନେତୃତ୍ୱଗୁଡ଼ିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ ଥିଲା, ଏବଂ ସତ୍ୟ କ'ଣ, ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରକାଶନଗୁଡ଼ିକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଥିଲା। ସ୍ୱର୍ଗର ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ, ପରେ ପରେ, ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା। ସେତେବେଳେ ଯାହା ସତ୍ୟ ଥିଲା, ଆଜି ମଧ୍ୟ ସେହି ସତ୍ୟ ଅଟେ। କିନ୍ତୁ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣାଯିବା ବନ୍ଦ ହୁଏ ନାହିଁ—'ଏହା ସତ୍ୟ। ମୋ ପାଖରେ ନୂତନ ଆଲୋକ ଅଛି।' କିନ୍ତୁ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ରେଖାମାନଙ୍କରେ ଏହି ନୂତନ ଆଲୋକମାନେ ବାକ୍ୟର ଭୁଲ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରି ରଖିବା ପାଇଁ କୌଣସି ନଙ୍ଗର ବିହୀନ ଭାବେ ଭାସିବାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେବାରେ ପ୍ରକାଶ ପାଉଛି। ଯଦି ବାକ୍ୟର ଶିଷ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ଜନମାନଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଯେ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି, ସେହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତା, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଆତ୍ମସାତ୍ କରନ୍ତା, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜର ପ୍ରାୟୋଗିକ ଜୀବନରେ ଆଣନ୍ତା, ତେବେ ସେମାନେ ଆଲୋକର ଜୀବନ୍ତ ମାର୍ଗ ହୋଇଥାନ୍ତେ। କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ନୂତନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାରେ ନିୟୋଜିତ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସତ୍ୟ ଏବଂ ଭ୍ରାନ୍ତିର ଏକ ମିଶ୍ରଣ ଯୁକ୍ତ ଅଛି; ଏବଂ ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରମୁଖ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ପରେ, ସେମାନେ ଏହା ପ୍ରମାଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଦିବ୍ୟ ବେଦୀରୁ ନିଜର ପ୍ରଦୀପ ଜ୍ୱାଳିତ କରିନାହାନ୍ତି, ଏବଂ ତାହା ଅନ୍ଧକାରରେ ନିବିଯାଇଛି।" Selected Messages, book 2, 103, 104.